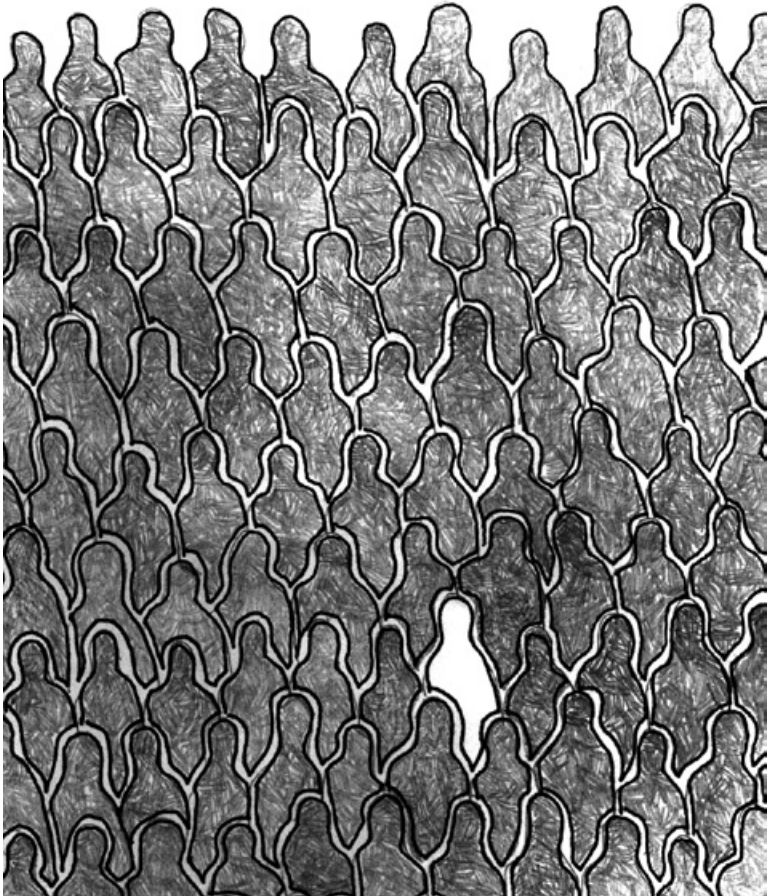

Последното пътуване

**„Защото наистина Човешкият Син
не дойде да Му служат, но да служи и да даде
живота Си откуп за мнозина.“ (Марко 10:45)**

Събота

14 май

Пътуване към спасението

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Марко 10:45

Слънцето силно напичаше тила ми, докато стоях на крайната писта на регионалното средношколско лекоатлетическо състезание. Поради непредвидено нараняване на най-добрата ми състезателка, аз бях поставена като последен пост на 800 - метровата щафета. Краката ми трепереха и стомахът ми се свиваше, докато наблюдавах как приближаваше моя старт.

Оглеждах се за моята съперничка и почти припаднах, когато разбрах, че тя бе националният шампион при жените на 800 метра. Заех стартова позиция, готова да получа щафетата. Изведнъж студеният предмет бе поставен в потните ми ръце и аз започнах бягането. Абстрахирах се от аплодисментите и освиркванията на публиката и се съсредоточих върху моята цел. Дори и така гърдите ми горяха и се чувствах замаяна, знаех, че, нямаше начин да спра

- не можех да се проваля, защото отборът ми зависеше от мен.

Погледнах противника си и почти припаднах.

Въпреки болката в тялото ми, продължих да тичам и не спрях, докато не прекосих финала.

Реших да затворя очите си, за да не видя разочарованието в очите на моите съотборнички, когато ми кажат, че сме изгубили състезанието. Щом ги отворих, моят треньор ме сграбчи още във въздуха. Тогава разбрах, че противниковият отбор беше изпуснал щафетата си и ние бяхме спечелили.

По време на последното пътуване на Исус към Ерусалим, Той носеше тежката грижа за нашето спасение. Не само знаеше събитията, които щяха да доведат до Неговата смърт, (Марко 10: 32, 34), но разбираше и важността на своята мисия. Исус, знаеше, че ще бъде предаден и че любимите Му ученици ще Го оставят. Това разбираше Го караше да изпитва човешките чувства като изоставяне (10:32), депресия, (14:33) и тревога (стих 36). Той се опита да обясни на учениците Си събитията, които щяха да последват, но те се уплашиха и смутиха (10:32). Исус знаеше, че човечеството ще Го отхвърли, но Неговата любов превъзможна всичко. Исусовата задача бе да победи и да надвие силите на злото. Неговата мисия бе нашето спасение.

Доказателство за служба

ЧЕРНО НА БЯЛО

Марко 11:22-24, 43-45; 2 Сол. 4:15

Бил бе на път от работа към дома през един гъждовен, но иначе обикновен ден. Никога не бе очаквал, че светкавица може да удари голямото дърво до самия завой на магистралата, по която пътуваше. Никога не бе му се присънявало, че точно когато той минава по този завой, огромен клон от това дървото ще се стовари върху предното му стъкло, пронизвайки го в собствената му кола. Изведнъж, за Бил това обикновено пътуване към дома се оказа битка на живот и смърт.

В подобен смисъл докато Исус и учениците Му пътуваха към Ерусалим едва ли осъзнаваха, че битката която започва е на живот и смърт. Докато учениците си представяха изпълнението на своите най-съкровени мечти, че Исус е основал Своето земно царство, Той се стараше да им даде доказателство за Своя много по-голям план. Казваше им неща, които ги удивляваха и в края се оказаха не само верни, но и доказателството, върху което да почива тяхната вяра. (Виж Марко 11:22-24)

Днес, 2000 години по-късно, ние също сме на път към дома. Битката е също толкова реална и залоът е също толкова висок. Доказателството, дадено на учениците, е толкова уместно и за нас, защото ние трябва да научим уроците, които Исус се опита да им предаде.

Например, Той учеше Своите ученици, че светът не може да упражнява над тях водачество и власт: „Но между вас не е така; а който иска да стане големец между вас, нека ви бъде служител.“ Само няколко години по-късно,

великият апостол Павел ни

напомня: „И недейте се събразява с този век, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля - това, което е добро, благоугодно пред Него и съвършено.“ (Римл.12:2) (Виж също 1Кор. 9:19; 10:33)

Най-голямото доказателство - тогава и сега - остава Исусовата „изява на вечна любов“. „Защото наистина Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина.“ (Марко 10:45) Именно тази любов Бог копнее да вложи в нашите сърца за да доведе до вярата и други. „Защото поръчението, което чухте отначало, е това: Да се обичаме един друг“, „По това познаваме любовта, че Той даде живота Си за нас. Така и ние сме длъжни да дадем живота си за братята“. (1Йоан. 3:11, 16)

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Защо служенето с любов е толкова важно?
2. Как бихме могли да запазим тази вечна перспектива в ежедневиия си живот?

Радикалният, изкупващ Исус

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Марко 10:32; 11:25

Исус бе винаги нетрадиционен. Никога през Своя живот Той не бе считан за „сигурна“ възможност. Хората Го виждаха като Такъв, Който променя всичко, Който е краен, дори опасен. В действителност Той бе убит, защото управляващите решиха, че не е безопасно да бъде наоколо.

Исус бе краен дори и за радикалите. Самият Той каза, че не е дошъл да донесе мир, но меч. Исус действаше пряко и противопоставянето не Му бе чуждо. Той нарече религиозните лидери от Своето време „гробници варосани ... пълни с мъртвешки кости“ (Мат.23: 27). Нарече уважавните мъже от онова време лицемери. Нарече царя лисица. Определи върхушката като „рожби ехидни“ (Мат. 12: 34). Той бе определен като лаком и пияница. Исус обвини водачите, че са превърнали храма в свърталище на разбойници. В своите публични проповеди Той ясно показа какво мисли за тесногърдието на религиозната традиция. Исус нямаше време за лицемерна святост.

Исус удиви хората, включително и Своите ученици (Марко 10:32) Защо? Защото преобърна цялата им ценностна система! Той не се интересуваше от богатството, от общественото положение

или от властта. Дори не разговаря с Ирод, въпреки неговото настояване. С Пилат бе кратък и говореше по същество без да търси никакви облаги.

Исус прави удобното неудобно.

Преди всичко Исус не беше „хубав“. Той не представи нищо от тази хубост, която е толкова характерна за християнството днес. бледа аморфна вяра, която е просто - е, добре - хубава.

Исус предизвика религиозните норми на своето време. Той не прие възприетата мъдрост. Той изискваше преосмисляне на даденото.

Да простиш на брат си седем пъти? Повече отколкото някой би могъл да очаква в нормалните човешки обстоятелства? Не, казва Исус, дори да не броиш случаите, когато си прощавал.

В противовес на вярването, че богатството е Божие благословение, Исус казва, че е по-трудно за богат да влезе в Божието царство, отколкото камила да мине през ухото на игла. Дори Исусовите ученици бяха учудени на това като попитаха: „Тогава кой може да бъде спасен?“ (Мат.19:25) Първите ще бъдат последни; последните ще бъдат първи. Всеки, който иска да бъде велик, трябва да бъде слуга. Мъдрост и хвала не от образовани възрастни, но от младенци и деца. Такива идеи се издигаха срещу съвременните вярвания и правеха безпочвени всички самодоволни религиозни професионалисти. Исус действаше противно на разбиранията на Своето време и не е изненадващо, че властващите му се противопоставиха и се опитаха да защитят своето управление. Исус действаше анти-институционално и те поискаха да узнаят „ С каква власт правиш всички тези неща?“ (Мат. 21:23)

Като последствие и поради това разделяне по основния въпрос Кой

е Бог и как Той действа, Исус бе поставен в конфронтация така, че Той говори ясно:

На фарисеите: „Защо Ме изпитвате, лицемери?“ (Мат. 22:18). На садукеите: „Заблуждавате се като не знаете Писанията нито Божията сила.“ (стих 29). За законоучителите: „Затова всичко, което ви заръчат, правете и пазете, но според делата им не постъпвайте; понеже говорят, а не вършат. Защото свързват тежки и непоносими бремена и ги налагат върху плещите на хората, а самите те не искат даже с пръст да ги побутнат. Горко на вас, книжници и фарисеи, лицемери! Защото приличате на варосани гробници, които отвън изглеждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всякаква нечистота. Също така и вие отвън изглеждате на човеците праведни, но отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие“. (Мат. 23: 3, 4, 27, 28)

На всички онези, които твърдят, че говорят за Бог и въпреки това не Го познават: „Слепи водачи, които прецеждате комара, а камилата поглъщате!“ (Мат.23:24) (Точно, а и смешно! Не ми казвайте, че обикновените хора не са се смели на това.)

Евангелията разкриват много случаи, в които Исус се е противопоставял на другите, главно, за да предизвика мислене и размисление - може би дори да шокира хората, да ги изведе извън тяхната удобна област, да наруши равновесието им. Исус прави удобното неудобно. Защо? Защото това е единственият начин да ги изправи пред отчаяната важност на Неговата вест.

След това Той им казва, че скоро ще бъде предаден, убит и че след това ще възкръсне отново - достатъчно, за да шокира и най-закоравелия циник.

Какво казваше Той? Че плащаше огромна цена, за да ни спаси от нас самите. Давайки живота Си откуп за мнозина.

(Марко 10:45) И не се измъквайте питайки на кого Той е платил откупа или каква е била паричната единица. Той просто казваше, че за да ни спаси, Му е коствало много.

Защото за да ни спаси от греховната ни същност, за да ни освободи от собствената ни праведност, която ние всички обличаме като наша най-добра одежда, за да ни шокира с осъзнаването на заспалото ни състояние, радикалният нетрадиционен Исус отива на кръста.

Въпреки, че Кръстът не е някакъв приятен аспект на религиозност, ние трябва да го очистим. Пътят на Исус, Неговото пътуване до Ерусалим, е пътят на Кръста. Защото на Кръста, който със сигурност съвсем не е хубав, радикалният Исус ни предизвиква да дойдем при Него, да бъдем спечелени отново от любовта и вярата в Него, да получим спасението, което само Той може да даде. Радикален откуп. Бог на рбота спасявайки теб и мен. Смееш ли да не бъдеш така радикален?

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Виждаш ли Исус като радикален? Обясни отговора си.
2. На кого плаща откупа Исус? Обясни отговора си.
3. Когато изследваме нетрадиционния живот на Исус, как това повлиява представата ни за Бог?
4. В евангелието на Марко Исус три пъти казва на учениците Си какво ще Му се случи, но те пропускат да Го разберат. Как ние приличаме на тях?

Вторник
17 май

Неговата безценна милост

СВИДЕТЕЛСТВОТО
Марко 10:45

Как би могъл човек да си помисли, че Този, Когото обичаха най-много, техният Приятел, щеше да бъде предаден от един от Своите ученици и скоро след това разпнат на кръст!? „Христос представи Своето бъдеще, илюстрирайки го чрез неща от природата, които учениците биха могли да раберат. Истинският резултат от Неговата мисия предстоеше да бъде достигнат чрез Неговата смърт.“

„Обещанието на Спасителя към Неговите ученици е обещание към Неговата църква до края на времето.“

Но Христовите думи към учениците Му им направиха съвсем малко впечатление, защото сърцата им бяха изпълнени с гордост и с амбицията да заемат най-високите постове в Неговото царство. Затова Исус се

зае да им помогне да разберат своето егоистично състояние чрез изчистването на техните сърца чрез Господната вечеря в горницата.

„Исус каза на учениците: „Вие сте чисти, но не всички“. Той бе измил краката на Юда, но сърцето му не бе достигнато от Него. То не бе изчистено. Юда не се бе предал на Христа“.

В последния час на Своя земен живот сърцата на Неговите ученици бяха все още изпълнени със съмнение и страх. Но Бог ги утеши със Своите обещания (Йоан 14:13).

„Обещанието на Спасителя към Неговите ученици е обещание към Неговата църква до края на времето. Бог не е мислил, че Неговият чудесен план за възстановяването на хората ще постигне само несъществуващи резултати. Всички, които ще започнат работа, вярвайки не в това, което те могат да направят сами, но в това, което Бог може да направи за и чрез тях, непременно ще разберат изпълнението на Неговото обещание.“

Въпреки, че Христос познаваше Юда от началото, Той все още правеше очистиването възможно и за него. Безценното съчувствие на Христос към Неговите ученици е същата любов, която Той има към Своите деца на земята. Ако ние ходим близо до Него, Той е винаги тук, готов да ни приеме.

Провери плода ми

ИМА КАК

Марко 11:12-14

Проклятието над смоковницата изглежда жестоко и не според характера на Исус. При по-внимателно изследване на този въпрос разбираме, че това дърво дава отличен нагледен урок на учениците. Естеството на смоковницата е такова, че тя първо дава плод, а после - листа. Всеки, който види смоковница, окичена с листа, с право би очаквал да открие поне една смокиня на дървото. Исус не намери нито една. За изгладнелия Исус това дърво бе голямо разочарование. „Това безплодно дърво, разпростирайки гордо претенциозните си листа пред самото лице на Христос, бе символ на юдейския народ. Спасителят желаше да изясни на учениците Си причината и сигурността на разорението на Израил.“

Когато Исус видя окичената с листа смоковница, Той очакваше, че тя има плодове. Външно Израил даваше вид, че има връзка с Бог: храмови служби, вечерни жертви и годишни празници. Но по-близкото изследване открива, че този народ е живял за човешки почести, а не се е грижил за бедните или за болните и не е искал да споделя с другите Божията любов. Всички те бяха листа, а не плодове.

Ние самите се представяме пред света за християни, следователно, когато светът ни погледне, той очаква да види плода на един христоподобен характер. За да си осигурим принасянето на този плод, ние трябва:

**Те всички
бяха листа,
а не плодове.**

1. Да се молим непрестанно. Общуването с Бог задълбочава нашата връзка с Него и усилва вярата ни. Нека държим отворени линиите на връзка между нас и Бог през целия ден и тогава Светият Дух ще ни ръководи в нашето ежедневие. „Но Бог наистина послуша, обърна внимание на молбата ми.“ (Пс. 66:19).

2. Да изучаваме Божието слово. „А всичко това им се случи за пример и се записа за поука на нас, върху които са дошли последните времена“ (2 Кор. 10: 11). За всеки житейски проблем или ситуация Бог ни е снабдил с „ръководство“ чрез Своето слово. Чрез ежедневно изучаване ние ставаме способни да представим един христоподобен характер на всички, с които влизаме във връзка.

3. Да прилагаме това, което сме научили. Нека вземем искрено решение да практикуваме принципите, които сме научили от Божието Слово. Когато правим това, тези действия ще станат наша втора природа и скоро ще дадем плод, както и листа. „Блажени, които пазят заповедите Му и Го търсят от все сърце; които не вършат беззаконие, а ходят в пътищата Му.“ (Пс.119:2,3)

КАК МИСЛИТЕ?

В смисъла на ежедневието, какво означава да произведеме листа, а не плод?

Четвъртък
19 май

Ако камъните можеха да говорят

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Марко 10:32

Една съвременна политическа реклама в град Мелбърн, Австралия, задава следния въпрос: „Ако градът имаше глас, къде щеше да е той?“ Тогава сцената се премества на стадиона за крикет в Мелбърн (домакин на Британските игри през 2006 г.) с капацитет от седящи места за над 100 000 души, всички крещейки с въодушевление, докато местен герой в крикета води топката към границата, за да отбележи четири обиколки.

Има нещо специално, когато заедно с другите се изживява вълнуващ момент. Независимо дали това става по време на концерт, пиеса или спортно събитие и т.н. празнуването заедно може да бъде въодушевяващо.

Когато Исус потегля на магарето към Ерусалим, Той е заобиколен от множество хора, всички викащи: „Осанна“ и убедени, че това е повратна точка в политическия живот на юдейския народ. Било е толкова силно и убедително, че според доклада на Лука, религиозните лидери са помолили Исус да смълчи множеството от целия екстаз. На това Исус отговаря: „Казвам ви, че ако тези мълкнат, камъните ще извикат.“ (Лука 19:40)

В Марко 10:32 се посочва, че докато Исус пътувал към Ерусалим, учениците „се удивили“, а тези, които Го следвали „се уплашили“.

Ще се почувстваме ли изненадани?

Учениците са били удивени, защото техният Господ никога не бил насърчавал такъв вид възхищение към Него. Той винаги ги упреждал, когато говорели за Него като за бъдещ Цар. А сега Той

яздеше на магаре в една процесия предназначена единствено за царе.

Другите били уплашени, обяснява Елън Уайт, защото когато Исус погледнал отгоре към град Ерусалим се разплакал горко за това, което щяло да се случи. Мнозина били несигурни, не разбирали защо действал по този начин, и какво било значението на това, което се случва.

Исус често правел неочаквани неща. Преобръщането на масите и проклинането на смоковницата са само два от случаите, открити в урока от тази седмица. Учудвам се как ние, които претендираме, че сме последователи на Христос наистина ще отговорим при очакването на завръщащия се Цар? Ще се почувстваме ли учудени? Ще се окажем ли уплашени?

Бих предположил, че събитията в съвременния свят сочат на скорошното завръщане на Христос. А как им отговаряме ние? Как им отговарят другите? Понякога чувам как адвентисти се опитват да смълчат предмета на въпроса с второто идване, защото не желаят да коментират събитие, за което се чувстват неподготвени. Но аз се чудя - ако камъните можеха да говорят, какво биха казали?

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Какво предизвиква различните чувства на учудване и страх, при различните хора?

2. Какъв вид чувства ще очакваме да изпитват хората относно второто идване на Христос?

3. При какви обстоятелства Христос би използвал камъните да говорят вместо хората? Какво биха казали камъните?

Царство, обърнато с главата надолу

ИЗСЛЕДВАНЕ

Марко 10:49

С ДВЕ ДУМИ

Юдеите мислеха, че Исус е дошъл, да установи земно царство, а Той представи царство, обърнато с главата надолу, описано по-скоро чрез службата за другите, отколкото чрез блясъка и славата към Самия Него. Тази несекелюбива любов Му спечели силната омраза на религиозните авторитети - а те именно бяха хората, които би трябвало да Го презърнат. В резултат на това към Него се отнесоха жестоко и накрая бе разпнат на кръст. Този болезнен път бе единственият начин да се осигури нашето спасение. Въпросът е: Ще приемем ли това спасение и ще покажем ли същата любов в нашия живот? Това ще произведе плодове в нас и други ще дойдат до вярата поради това свидетелство.

А ЗАЩО НЕ?

- Запишете на видеокасета една служба във вашата църква и после я занесете на болен човек или инвалид.

- Изчислете на колко нуждаещи се хора по света се оказва помощ според доклади от ADRA и от други доброволни организации.

- Дискутирайте облагите, предимствата от служенето на онези, които изглежда, че не се интересуват да си помогнат сами.

- Изпълнете пародия, в която вие сте съвременен новинарски кореспондент докладващ за радикалните и нетрадиционни действия на Исус.

- Сгответе супа или изпечете хляб и ги споделете с приятел, съсед или съученик.

- Помагайте безплатно в уроците на дете, чиито родители не могат да си позволят частен учител.

- Посетете библейски семинар за духовните дарби, за да откриете или потвърдите своите духовни дарби и после помолете Святия Дух да ви помогне да откриете начини, за да ги използвате.